

POCZĄTEK BROSZURY POLITYCZNEJ...

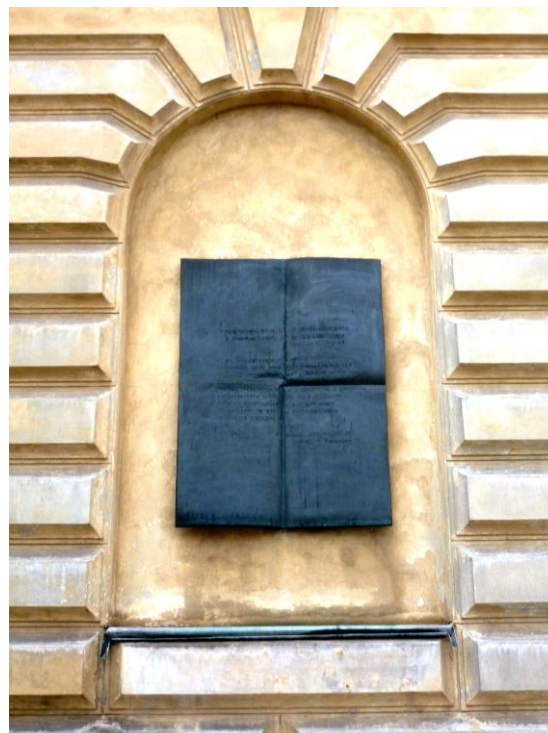
Nie trzeba robić z pokoleń ofiary,
Iż one nie są tylko dalszym ciągiem;
Strona jest, z której człek rodzi się stary,
Choć kształtowanym urasta posągiem,
Przenosić w drugich swą własną zawziętość
Godzi się tyle... ile czcisz ich świętość.
Lecz jeśli mniemasz, że Ty stworzysz człeka,
Jak Bóg, na obraz Twój?... to rad bym wiedział,
Czemu jest czasów i pokoleń przedział?...
Skąd postęp? czemu? się go w dali czeka...

Nie trzeba robić się karykaturą
Twórcy – mniemając o naszym planecie,
Że on wszech-świata środkiem albo górą;
Gród zaś ojczysty, że najpierwszy w świecie,
A w grodzie jeszcze – że nad geniusz wszelki
Sąsiad, z którym się wypienia butelki.

Nie trzeba siebie, wciąż siebie mieć środkiem,
By mimowiednie nie stać się wyrodkiem;
Nie trzeba myśleć, że jest podobieństwo
Być demokratą... bez Boga i wiary
(Czego, jak świat ten – nie bywało – stary!)
Ni bez wyznania że bywa męczeństwo.

Nie trzeba kłaniać się okolicznościom,
A prawdom kazać, by za drzwiami stały;
Przedawać laury starym znajomościom,
Mówiąc, że dziejów rytm zgłuszą tymbały!

Nie trzeba stylu nastrajać ulicznie
Ni Ewangelii brać przez rękawiczkę;
Być zacnym ckiwo, być podłym praktycznie;
Zapełniać próżnię sensu przez potyczkę
I rejterować... lubo heroicznie!...

Tablica na dziedzińcu UW